

РЕШЕНИЕ

№ 2516

гр. София, 14.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57 състав, в публично заседание на 21.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **7836** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 186, ал. 4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:204926517 срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка №0417191 / 24.06.2019г. на началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП запечатване на търговски обект – баничарница, находящ се в [населено място], подлез „Плиска“, стопанисван от жалбоподателя за срок от 7 дни.

--	--

Навежда се довод, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, липса на ясни мотиви, неяснота какво налага запечатване на обекта. Твърди се, че на 17.06.2019г. от управителя на дружеството е подадено уведомление до Директора на ГД“ФК“при ЦУ на НАП и до инспекторите, извършили проверката, че липсващите отчети за дните от 13.03.2019г. до 31.03.2019г. и за месеците 03.;04;и 05. 2019 г. са били налични в търговския обект по време на извършваната проверка, но са били погрешно прикрепени от служителката в обекта в книгата за ДФО за 2019г., на вече подмененото ФУ. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени заповедта.

Ответникът по жалбата -Началник на отдел „ Оперативни дейности „в Главна дирекция „Фискален контрол“ чрез юрисконсулт П.Г. моли съда да отхвърли жалбата

и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град , 57 ми състав, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: На 15.06.2019г. в 16 :00ч. е извършена проверка на търговски обект по смисъла на параграф 1, т.41 от ДР на ЗДДС в баничарница, находяща се в [населено място];подлез „Плиска“ , стопанисван от "Максима 94“Е.,ЕИК:204926517.При проверката е установено, че в книгата за дневните финансови отчети за 2019г. на монтираното и въведено в експлоатация в обекта ФУ модел DATEKSDP150 KL с ИН на ФУ DT746355 и ФП №02746355 не се съхраняват съкратени отчети от фискална памет за следните дни и месеци :от 12 до 31 март 2019г, включително в хронологичен ред в пронумерована и пронумурована книга за дневните финансови отчети за календарната година на страницата за всеки съответен календарен ден 2.)не се съхраняват месечни отчети за месеците : март 2019 ;април 2019 г. и май 2019 г. на страницата на датата на последния ден от посочените периоди. За констатациите е съставен протокол за извършена проверка №0417191/15.06.2019г. на основание чл.110,ал.4, във вр.с чл.50 ,ал.1от ДОПК. Предвид направените констатации е констатирано нарушение на чл. 41,ал.2 от Наредба №Н-18 ОТ 13.12.2006г. ,което се явява основание по смисъла на чл. 186 ал.1, т.1 б. „д“от ЗДДС за прилагане на принудителна административна мярка и чл.187 ЗДДС.

Предвид установеното от фактическа страна, като провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт и съобрази наведените оплаквания в жалбата, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

С оглед съдържанието на акта съдът приема, че е спазена установената от закона форма - чл. 186, ал. 3 от ЗДДС и чл. 59, ал. 2 от АПК и е издадена от компетентен орган. Видно от съдържанието на заповедта са изложени и мотиви относно продължителността на наложената мярка. В производството по издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Съдът намира, че заповедта не е съобразена с материалния закон, а отделно от това са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Основанията за този извод са следните:

От установеното от фактическа страна е видно, че административният орган е имал материално правно основание да наложи на дружеството мярка по чл. 186, ал. 1 т. 1 б. "д" от ЗДДС, тъй като търговецът не е представил пълен дневен финансов отчет. От редакцията на текста на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС е видно, че срокът на мярката не е абсолютно, а относително определен, като максималният и размер е един месец. Правомощие на административния орган е да определи срока на мярката, съгласно принципа за съразмерност на действията на административните органи, това правомощие следва да е осъществено по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като посредством упражняването му не могат да се засягат права и законни интереси в по-голяма степен от необходимото за целта, за която актът се издава - чл. 6 от АПК. Съдът намира, че в конкретния случай това изискване е

спазено, тъй като определеният размер на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС за подобно нарушение не е прекомерно.

Отделно твърди се, че отчетите все пак са предадени в по – късен момент, за което няма ангажирани никакви доказателства нито в административната фаза на оспорването, нито пред настоящия състав. Съгласно чл.186 ЗДДС мярката се налага не ако не са съставени отчети, а ако не е спазен реда и начина за тяхното съхранение, което не се променя като фактическа констатация, дори да се докаже, че липсващите отчети са били закрепени към старата книга на неработещото вече фискално устройство. Съгласно чл.171 АПК (1) Доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда. Съдът може да разпита като свидетели лицата, дали сведения пред административния орган, и вещите лица само ако намери за необходимо да ги изслуша непосредствено. (2) По искане на страните съдът може да събира и нови доказателства, допустими по Гражданския процесуален кодекс. Вещи лица, оглед или освидетелстване той може да назначава и служебно. Такова искане не е правено от жалбоподателя, доколкото той въобще не се е явил и не е направил доказателства за нововъведено твърдение, а именно, че поради смяна на ФУ служителка от обекта, не е представила ФО. Наред с това целите на принудителните административни мерки са дефинирани в чл. 22 от ЗАНН. Те са свързани с предотвратяване и преустановяване на административните нарушения и отстраняване на вредните последици от тях. Следователно, доколкото нарушението е формално, дори да е вярно твърдението на жалбоподателя, а именно по- късно са намерени и предадени, то явно е че в случая нарушението е преустановено, т.е. няма причини за отмяна на заповедта, според настоящия състав.

По изложените съображения съдът приема, че обжалваната заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 186, ал. 4 от ЗДДС, Административен съд София град, Iво отделение , 57 ми състав

РЕШИ:

Отхвърля жалба на [фирма],ЕИК:204926517 срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка №0417191 / 24.06.2019г. на началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП запечатване на търговски обект – баничарница, находящ се в [населено място], подлез „Плиска“, стопанисван от [фирма],ЕИК:204926517 за срок от 7 дни.

Осъжда [фирма],ЕИК:204926517 да заплати на главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: